

(קסג) עושין בין הערבים (קסד) חוץ מהרמת הדשן ממזבח החיצון וסדור המערכות והפייסות שאין עושין דברים אלו אלא בכל יום בשחר בלבד כמו שביארנו:

הדרת הקודש

המקטיר (שעה), אך צאחד מהראשונים מצוה להמדין צוקר מדשן גם צערצ (שעו). ואף דדעת רבינו ורוב ראשונים דהדישון נעשית פעמיים ביום אמנם דעת אחד מהראשונים דנעשה הדישון של מוצא הפימי רק צוקר וכדכחנו בכ"ז לעיל צפ"ג הלכה ד' הדה"ק סוף סק"ל, וכן דישון המנורה דעת רבינו דנעשית צוקר וצערצ וכלל זה הדלקת המנורה דנעשית פעמים ביום לדעתו המוחדשת וכמבואר כ"ז לעיל צפ"ג הלכה י' והלכה י"ב: (קסג) עושין בין הערבים. ופשוט הסדר הוא שמעלין האצרים ואח"כ מקטירין הקטורת [ועי' צס"ק הסמוך בזה דעת רבינו] ואחרי הקטורת מביאין המנחה והנסכים של התמיד של צה"ע (שעו) ואומרים שירה עליהן, ואח"כ (שעה) מדליקין הנרות של בין הערבים, ויש מהראשונים (שעט)

והקדמונים (שפ) הסוברים דגומר הדלקת הנרות לפני המנחה והנסכים [ולענין זמן הקטרת הקטורת לדעתם עי' בלה"ק (שפא)]: (קסד) חוץ וכו'. הנושאי כלים (שפג) חממו דהשמיט רבינו כאן שינוי הסדר שצחקטרת הקטורת, דצוקר נעשית לפני העלאת האצרים של איברי התמיד להקטרה, וצדין הערבים נעשית אח"כ וכמו דשינוי במשנה ונלמד בגמ' מדרשא (שפג), אך יש לציין על אחד מהראשונים (שפד) דדבריו הולכין תמיד צעקצות דברי רבינו והוא הוסיף כאן מפורש חילוק זה, אך כנגד זה 'ראשון' אחר ההולך גם הוא צעקצות דבריו (שפה) כתב לענין זה דלא קיי"ל כמשנה זו. והנה אף דכאן לענין סדר עצמות שכלל יום דבריו סתומין צענין זה, אבל יש שכתבו ללמוד ממשמעות דבריו בלה" עיוה"כ בסדר היום (שפו) לחלק

ציון הקודש

ההקטרה לפי זה עכ"פ אין צורך להקדים הדישון עד סמוך להקטרה: (שעה) כ"כ שם, ומסתבר לכ' כן דהוי הכשר להקטרה וכדכחנו כמה ראשונים וכדמשמע מדברי רבינו פ"ג ריש הלכה ד' וכדכחנו שם, ולכן כמו דנעשית סמוך לו כן היתה נעשית על דיו: (שעו) שו"ת הרשב"א סוף סי' ע"ט [ראיתי מוצא כן להעיר על הגבול הנ"ל ע"י הגר"י לב זצ"ל צמילואים לס' עצדות מקדש למחר"ס לינאנו], וכן אולי משמע לפי רבינו דאם כדברי הגבול"א היה ראוי שיוכר חילוק זה: (שעו) וכדכחנו יומא ל"א צ' דקטורת של בין הערבים צין האצרים להנסכים, וצוה תמה צשו"ת בית אפרים אר"ח סי' ט' תמיה רבתא על ההגמ"י פ"ג מהל' תפלה המוצא צמג"א סי' קל"צ סק"ד דמקדים הנסכים להקטורת עיי"ש: (שעה) כן מפורש צסמ"ג מ"ע קל"א צסוף סדר היום, וכן דעת השואל צשו"ת הרשב"א ח"א סי' ע"ט, ועיי"ש דמוכח דע"כ לא מפסיק צהטצת והדלקת הנרות צין הערבים כמו צצוקר דאם היה מפסיק עם הקטורת ע"כ דצנוסף ליה מפסיק גם עם הנסכים שהם לפני גמר צ' נרות האחרונות לכל הפחות ולא מלאנו שמפסיק עם צ' עצדות [ואגב אורחא יש לציין דמה דהעתקנו מדבריו על הטצה צערצ הרי זה דעה מחדשת להרשב"א שם צס"י ש"ט דקיים הטצה צין הערבים, וזה עכ"פ כשעדיין צוערות צצוקר דמטיב אלו שהיו דולקין צשעת הטצה צצוקר עד צין הערבים, וכדכחנו לעיל צפ"ג חה"ק ה"ו"ו לפי דעתו וכדעת תוס' יומא ע"א א' ד"ה להטיב עיי"ש]: (שעט) דעת הרשב"א שם צשו"ת הנ"ל דסובר דאינו נכלל דדרשא של מערב עד צוקר שיאחרו הנרות גם על הנסכים כיון דהנסכים המשך לעצדות הקודמות של היום ועיי"ש דהנסכים סוף עצדות התמיד, אמנם אח"כ שוב כמסתפק בזה דאולי היה יחד עם הקטרת הקטורת לפני גמר הדלקת הנרות [דלדעתו היתה נעשית צאמצע הדלקת הנרות וכדלהלן צס"ק שפ"א ש' מחדשת בזה], ועיי"ש לענין טענת השואל דסובר דאין זה נקרא הפסקה עם צ' עצדות דנסכי התמיד אינה עצודה שלימה צפני עצמה: (שפ) הפני"י ר"ה ל' צ' צתוד"ה ונתקלקלו (צקטע ד"ה ועוד למ"ד), וצשו"ת בית אפרים אר"ח סי' ט' (צד"ה והנה צמג"א) הקשה עליו מהסמ"ג ונקט דגם הרשב"א צת' חוור מדבריו הקודמין: (שפא) דעת הרשב"א שם דנלמד מפסוק וצהעלות אהרן את הנרות יקטירנה דכתיב צתמיד של צין הערבים דצאמצע ההעלאת של הנרות דהיינו צין הה' נרות להצ' נרות מקטיר הקטורת וכמו צשל שחר כשמפסיק להטצה הנרות: (שפג) הלח"מ והמל"מ: (שפג) יומא ל"א צ' ול"ד א' ועי' צתוס' ישנים וריטצ"א שם: (שפד) הסמ"ג מ"ע קל"צ: (שפה) המאירי ציומא שם, אך השיט יחזק תמה טובא דדבריו דלא מלאנו תנא דחולק ע"י, ולכל הפחות היה צריך להיות מוזכר רמז לזה צגמ', ולומר דלא משמע כן מסידור דאצא שאלו אין בזה די לתמוך דחיית סתם משנה: (שפו) דצתמיד של שחר כתב צפ"צ ה"צ הסדר עיי"ש דשוחט התמיד ומקטיר הקטורת ומטיב הנרות ומקטיר איברי התמיד, וצדין הערבים כתב דמקריב תמיד של צין הערבים ואחרי שכתב לקה"ק להוציא הכף ומחמה חור ללבוש הצגדי והצ וכו' ומקטיר קטורת של צין הערבים של כל יום ומטיב את הנרות צין הערבים, ולא הזכיר מהקטרת איברי התמיד ומשמע דכבר

הדרת הקודש

זוה [וכדפירטנו צנה"ק], אבל קשה לומר דסמך האזרים להקטורת אם צריכים לכה, ולכן דוקא רבינו על משמעות דצריז שם (שפז), ולכן יש ציוה"כ הנהיגו להקדים דאז יש לזה צורך קצת שכתבו (שפח) דאף דדרשינן לחלק צין תמיד של בוקר לתמיד של צין הערבים אין זה אלא צמורת רשות לומר דצין הערבים רשאי להקדים הקטרת לשנות וכנ"ל (שג):

ציון הקודש

נכלל צ'הקצת התמיד' שהוזכר מקודם, וכיו"צ צפ"ד הג"ל תחילת הלכה א' לענין תמיד של שחר וצסוף הלכה צ' לענין צין הערבים: (שפז) מהר"ם די לינזאנו צעצודת מקדש הקדמה לס' עצודת תמיד של צין הערבים: (שפח) מרכבת המשנה כאן, ומוכיח כן מקו' המו"י ל"ד א' ד"ה ולא דהא הקטרת אימורים כשר כל הלילה וא"כ האין מקדימין אזרים לקטורת דהרי קטרת כשר רק ציום, והוצרך המו"י למרץ דכשיש דוחק זמן המליפו הסדר הראוי להקדים הקטרת הקטורת ורק כשיש זמן דורשים להקדים האימורים, ומוה הכריח רבינו דצריז דלא נאמר סדר זה בכל יום רק ציוה"כ [ושם צמרכה"מ הדגיש דעיקר הקו' שצמו"י הוא צשם ה"ר יוסף דנראה דהוא הר"י מיג"ש רצו של הרמב"ם]: (שפט) עיי"ש צ' טעמים לזה ולפו"ר יל"ע קצת צשניהם ואכמ"ל, אך עיקר פירושו נפלא מאוד: (שג) אמנם המאירי לא הצין כך מדכתב דלא קיי"ל כמשנה זו וכנ"ל: